

Konvenční vagabund

Záviš

Já jsem ten konvenční vagabund,
válím se jak pohozenej špunt.
Já jsem ten vagabund poslední,
domů jdu až když se rozední.

Po poledni já ještě chrápu, proč ale těžko chápu
Dávno všichni z pelechu vstali, kéž by mi pokoj dali, pokoj dal
i

Já jsem ten konvenční vagabund,
zmoženej z těch nekonečnejch rund.
Stal jsem se po létech konečně,
majitel žízně nekonečné.

No a proč ne, nekradu, nelžu, jen v sexu někdy selžu
Nemorduju, nesekám patky, v tomhle se držím zpátky, držím zpátk
y

Já jsem ten konvenční vagabund,
vagabund žijící untrhund.
Všecky holky krynde mi daly
a štěstí jinde si hledaly.

Udělalý rozumnou věc co já pouhej pitomec
Ode mě by jen něco čaply a tak se jinde laply, jinde laply

Já jsem ten konvenční vagabund,
s esovou figurou jako lunt.
V hospodě vyhrává muzika,
podvýživenýho Jeníka.

Čas utíká, uvařím hrášek, potom si spolknou prášek
Tak se zatím lidičky mějte a mně už pokoj dejte, pokoj dejte.
Pokoj dejte.